

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΘΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

S I V E

G N O M I C I

POETAE GRAECI

AD OPTIMORUM EXEMPLARIUM
FIDEM EMENDAVIT

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

EDITIO NOVA CORRECTA NOTISQUE
ET INDICIBUS AUCTA.

L I P S I A E,

SUMTIBUS GERH. FLEISCHERI JUN.

1817.

1. *Alouatta palliata*
2. *Alouatta seniculus*

3. *Alouatta seniculus*
4. *Alouatta palliata*
5. *Alouatta palliata*
6. *Alouatta palliata*

7. *Alouatta palliata* *seniculus*

8. *Alouatta palliata* *seniculus*

9. *Alouatta palliata*

10. *Alouatta palliata* *seniculus*

11. *Alouatta palliata*

12. *Alouatta palliata*

13. *Alouatta*

ad hanc operam, quae non solum de rebus
literariorum, sed etiam de rebus
moralibus, et politis.

LECTORI

S. D.

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK

REGIAE INSCRIPTIONUM

ET HUMANIORUM LITERARUM ACADEMIAE

SOCIUS.

Quum a me Sophoclem iamdudum exspectes, miraberis; Lector amice, nec forte moderate feres, libellum tibi obtrudi, qui nihil habet cum illo commune. Sic iam questi sunt ex amicis etiam meis nonnulli, quium nec opinantibus illis, longeque alias res meditari me putantibus, prodierunt cura mea aliquantulum expoliti Argonautorum Poeta, et facetissimus veteris commediae scriptor. Bono animo es: explabitur cum Deo expectatio desiderii tui. Praelum tandem subiit Princeps Tragorum: excusa iam sunt Scholia omnia, querum de edendi ratione non ita pridem

a *

sententiae suaे participes fecit literatos omnes in Eruditorum Diario Vir morum probitate, integritate, vitae, doctrinae elegantia apud bonos omnes maxime commendatus, et supra impurissimorum scurrarum calumnias, et conyicia, immensum quantum evectus. Perductae sunt item ad finem quatuor Tragoediae; quinta operas exerceat. Incepimus opus, quantum per me licebit, non intermitetur; nec tamen ita properabitur, ut festinationis olim poenitendum mihi sit, neu, si quid mihi interea diversum arriserit, animo ut non geram morem. Datam fidem praestituru me spero; sed videto: in die certam non promisi; inde a Sophoclis studiosis pignora pelliciendo, argento quemquam circumdaxi, quod faciunt hodie nebulones quidam perditissimi, ita ut integrum mihi semper futurum sit, ut legitima exceptione. Iam vero, quaenam fuerit in edendo hoc libello ratio consilii mei, paucis descendus es. Poëtarum, quos Gnomicos vocant, editionem accuratam nec venustam nullam videram. Veteris sapientiae, Graecae quo eleganciae studiosis gratum me facturum quid putavi; si eis enchiridion

hoc nitidius politiusque ornatum tradere. Theognidem, qui agmen hic ducit, primus in lucem edidit Aldus Manutius, cuius liber instar est veteris apographi, quo ipse visus est. Ceditis illius vitium, ut in principia editionem, sic ex ea in ceteras omnes permanavit, quod quale sit, cuivis hanc novam cum aliis confusatim in oculos incirret. Nempe Theognidis poësis quae superest, non est continuum opus, sed ex fragmentis constat. variis illius hominis elegiis aut poëmatibus excerptis.*). Illam ad quatuor codices Bibliothecaæ Regiae constitit; quorum in tribus sententiae fere ad eundem modum distinctae sunt, quo in hoc libello. Singulae vel in capite habent literam maiusculam miniatam, vel litera illa carent, vacuo recto spatio, ubi peritioris calligraphi manus.

[*) Valckenarij ad Euripid. Phoeniss. p. 164. b. Theognidis reliquias dicit male consarcinatas. Idem ad Xenophont. Memorab. p. 259. sq. Ern. „, Videntur, quae nobis supersunt, Theognidea ex variis Elegiis confusa, „, Quid quod pro Anthologia e variogum poëmatibus decerpta habuit Heynius ad Homer. II. T. VII. p. 720. „, Quæ habemus [Theognidea], inquit, sacerdo sunt ex pluribus ac diversis poëtis; quæ tamen ad Cyruum scripta sunt, pro antiquis ribus haberri possunt.“]

pingenda erat. Praeterea qui primus farraginem illam coagmentavit, Theognideis versus plurimos immiscuit aliorum auctorum, Tyrtaei, Mimnermi, et maxime Solonis. Poterant quidem illi inter Theognideos relinquiri, si Theognis seorsim et sine ullo comitatu excuderetur; sed quum adiunctos habeat illos ipsos scriptores, quoram possessionem invaserat, interdicto adversus eum agi, tum aequitatis, tum concinnitatis ratio postulabat; qua de re innotis dixi.

Insunt huic editioni omnia, quae continent pars altera editionis Poëtarum minorum Graecorum Radulphi Wintertonii, Cantabrigiae, excusae anno MDCLXXVII. praeter Orphei, vel nescio cuius id nomen mentiti, fragmenta tria, quae in Oxfordicorum editione Gesneriana legi satius visum est, ideoque removenda duxi. Sed horum in locum Cleanthis pulcherrimum Hymnum suffeci; insuperque Hesiodi Poëma ηθικὸν, si quod aliud, huic collectioni addidi. Pseudo-Phocylidis carmen ex iisdem Regiis codicibus emendavi, qui Theognidem continent, quorum unus Hesiodium

etiam habet. Alia quaecunque omnia Sto-
baei Florilegium servavit, ad scriptum co-
dicem Bibliothecae Regiae collata, longe
emendatius quam antea in hoc libello ex-
hibentur. Solonis inter veteres Sapientes
praestantissimi non pauca solum fragmenta,
sed quaecunque ad nostram aetatem per-
venerunt et conquiri potuerunt, *) secundis
curis limatiiora in hanc collectionem intuli.
In Comicorum vero sententiis fragmenta
aliquot, quorum partem tantum Winter-
toni editio exhibet, integra dedi, ex auto-
ribus qui ea servarunt.

Latinam versionem plerisque horum
carminum adiungi solitam, ut tironibus
damnosam, doctoribus inutilem, consulto
omisi. Ne tamen hic libellus omni utili-
tatis aut voluptatis fructu careret, quem ca-
pere possent qui literis graecis haud fuerunt
imbuti, sententias et fragmenta ab Hugone
Grotio, aliisque summis viris eleganti car-
mine latino redditis singulis graecis sub-
ieci. Notas addidi breves, criticas fere et
graecae lectionis constitutionem spectan-

[*) De Solonis reliquiis nonnulla habet Valckenarius
ad Herodot. p. 434.]

tes.*). Anthologiam sententiarum parallelarum e graecis latinisque Poëtis facere perfacile fuisset; sed inutili mole librum onerare nolui. Stobaeum adeant et florilegia latinorum Poëtarum, qui, quot diversis modis res eadem possit enuntiari, perpendere amant. Pauca sunt haec, quibus te volebam, Lector amice; nec te diutius demorabor. Fruere hac nostra opella, quae si tibi tuisque ita, ut fore confidet, erit accepta et utilis; otium mihi tranquillum et diuturnum precare, quod nulli alii rei libentius impendam, quam ut bonarum literarum studiis commodem.

Dabam Argentorati 13. Martii 1784.

[*) Hae notae in Argentoratensi editione, ut in omnibus Brunckianis, textum poëtarum sequentes posteriorem libri partem conficiunt: cuius ordinis rationem reddit ipse Brunckius in praefatione ad Comicum paulo post initium. Nos commodioris usus gratia singulis versibus, quo quaeque pertinet, substravimus: id quod lectores meminisse eportet, sicuti in textu editum viderint, quod in notis, scriptis, ut videtur, post textum iam typis expressum, certe aliquanto post excusis Argentorati retractatum.]

G N O M I C I
P O E T A E G R A E C I

A

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΚΑΛΛΙΝΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμὸν,
ώ νέοι; οὐδὲ αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ῶδε λίγη μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἥσθαι· ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * * * *

5   καὶ τις ἀποθνήσκων ὑστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ, μάχεσθαι
γῆς πέρι, καὶ παιδῶν, πουριδίης τὸ ἀλόχου,
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅππότε κεν δή
    Μοῖραι ἐπικλώσωσ· ἀλλά τις ἵθὺς ἵτω
10   ἔγχος ἀνασχόμενος, καὶ ύπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἥτορ
    ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.

Fragmentum e CALLINI Elegia servavit Stobaeus
Tit. LI. De Callino, Elegiacorum poëtarum antiquissimo,
quaedam lectu digna sunt in Actis Academiae Parisien-
sis T. VII. p. 364. [Conf. liber bonaे frugis, Io. Valent.
Franekii Callinus sive quaestio[n]is de origine carminis
elegiaci tractatio critica. Acced. Tyrtaci reliquiae cum
prooemio et critica annotatione. Alton. et Lips. 1816.
8.] Tertius hexameter in Stobaei codd. omissus est: eius
in locum Camerarius versum hunc suffecit:

εὖ νῦ τις ἀσπίδα θίσθω ἐν ἀντιβίοις πολεμίζων.
quem redcepit et in versione expressit Grotius. BRUNCK.
8. Θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅππότε κεν δή. Sic bene
Stobaei liber scriptus. Grotius edidit δέ ποτε ἔσσεται,
ὅππότερον δή. BRUNCK.

οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν είμαρμένον ζοτίν
ἄνδρ', οὐδὲ ἦν προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.

πολλάκι δηϊότητα φυγὴν καὶ δοῦπον ἀκόντων
15 ἔρχεται, ἐν δὲ οἴκῳ μοῖρᾳ κίγεν θανάτου.
ἄλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐμπῆς δήμῳ φίλος, οὐδὲ ποθεινός·
τὸν δὲ ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἣν τι πάθη.
λαῷ γάρ σύμπαντι πόθος ιρατερόφρονος ἀνδρὸς
θυήσκοντος· ζώων δὲ, ἄξιος ἡμιθέων.

20 ᾥσπερ γάρ μιν πύρογον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

17. ἦν τι πάθη. si in pugna ceciderit. De hoc euphemismo vide quaes notavimus ad Comici Concion. 1105.
Idem in Pace 169.

οἵς ἦν τι πεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου
πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ή Χίων
δρακίσσει.

Quandoque additur κακὸν, ut in Euripidis Androm. 89.
ἄλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι γ' οὐ περιβλεπτος βίος
δούλης γενναικός, ἦν τι καὶ πάθω κακὸν.

Quos versus protuli, ut levem maculam e priori senario abstergere. Male editum est ἐπείτος κοῦ —. BRUNCK.
Falli Brunckium, docuit Porsonus ad Euripid. Med. p. 448. ed. Lips. alter. Xenophon de Rep. Athen. prope fin. ἐπεὶ τοι καὶ οὔτως ἔχει. Morus: „L. ἐπείτοί γε, siquidem. καὶ non habet locum.“ Erravit vir egregius. Longinus sect. XXIII. extr. ἐπεὶ τοι τὸ πανταχοῦ κώδωνας ἐξηρταὶ λλαγοῦσισικόν. Scribendum esse ἐπεὶ τοι καὶ τὸ πανταχοῦ —, non dubitabis, si contuleris diversitatem scripturae e Codd. enotatam in edit. WEISK. p. 591.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

GALLINI EPHESI

ELEGIA

INTERPRETE HUGONE GROTIO.

Quonam hic usque tepor, Iuvenes, quando ignea
vobis

vis animi? Non vos Amphiperictyonum
tam segnes censura movet? vos alta putatis
otia, quam tellus undique marte fremat.

Iam quicunque vir est, scutum ferat obvius hosti,
et iaculum vibret vel moriente manu.

Gloria namque ingens adoriri cominus hostem
pro grege natorum coniugeque et patria.

Fortibus et pavidis condicto tempore mortem
Parca feret. Rectum quilibet interea

protendat gladium, clypeo generosa recondens
pectora, dum primo sanguine pugna calet.

A fato nulli mortis fit gratia, non si
auctores generis sit numerare Deos.

Saepe aliquem elapsum circumstridentia tela,
in lare privato mors inopina rapit:

mors vilis populo, et nullum meritura favorem.
Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,

sive cadens populi gemitus expressit amantis,
seu vivens auget semideum numeros,

vertitque in se oculos ceu celso vertice turris:
quippe unus multos laudibus exsuperans.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX POETARUM

QUORUM CARMINA AUT FRAGMENTA HOC
SYNTAGMATE CONTINENTUR.

~~ALPHABETICAE~~

(*Numeri paginas indicant.*)

A.

- Alexis. 255.
Amphis. 256.
Anaxandrides. 256.
Antiphanes. 257.
Apollodorus. 259.

C.

- Callimachus. 192.
Callinus. 87.
Cleanthes. 205.
Clearchus. 281.
Crates. 274.

D.

- Diodorus. 272.
Diphilas. 268.

E.

- Eratosthenes. 194.
Eriphus. 278.
Eubulus. 273.
Euenus. 190.

G.

- Gnoma. 300.

H.

- Hesiodus. 212.
Hipparchus. 274.

L.

- Linus. 184.

M.

- Menander. 261.

Menecrates. 194.

Metrodorus. 196.

Mimnermus. 99.

Monosticha. 300.

N.

Naumachius. 176.

Nicostratus. 275.

P.

Panyasis. 186.

Pherecrates. 275.

Philemon. 267.

Philippides. 276.

Philippus. 275.

Phocylides. 125.

Phocylidea Pseudonymus. 152.

Posidippus. 195. 278.

Pythagoras. 146.

R.

Rhianus. 188.

S.

Simonides. 128.

Solon. 104.

Setades. 276.

T.

Theognis. 3.

Timocles. 279.

Tyrtaeus. 89.

INDEX IN NOTAS.

(Adnotatio in Notis ad hanc editionem)

A.

- ἀδείς. 25.
ἀβροχειτης. 132.
ἀγανόφων antepaenultima
productā. 158. [Cyclicus
poëta apud Scholiast. ad
Euripid. Orest. 132. Barn.
χερούλην, φύλλοισιν ἀγανό-
νοῖσι κομόσαν. Clarissi-
mus Matthiae edidit sim-
plici ν, ἀγανόσι.]
ἀγνιδομήτης, ἀγνιδόμητις.
214.
ἀγνοια et ἄνοια confusa. 328.
ἀγνίναι cum digamma. 231.
ἀδεικτος. 163.
ἀδηνηη. 131.
ἀδηνης. 131.
Adiectūm a substantiō
structurā disparatum. 230.
ἀείδειν. De futuro h. v. 3.
Aeschines orator. 156.
ἀθανασia. De quantitate h.
v. 278. ἀθανασia et εὐθα-
νασia confusa. 278.
ἀθάνατος. De quantitate h.
v. 278.
at infinitorum elisum.
241.
- αι et ε confusa. 42.
ἀκέφαλοι versus. 71, 231.
ἀκραίς. 239.
Alcathous. 54.
ἀλειτος, calidus. 158,
ἀλειτος, vitandus, barba-
rum. 158. [Libri Ba-
rocciani scriptura ex-
pressa est ex Hesiodi
carmine extr. Conf. Cal-
limach. H. in Cerer. 23.]
Alexis. v. infra s. v. κίρις.
ἄλλοτε ἄλλως etc. 14, 108.
ἀληφοσηή, ἀληφοσηή. 216.
ἀμαρ, αμασθι. 229.
ἀμαξα, ἀμαξα, 30.
ἀμετρι, αμετρως. 164.
ἀμήτωρ. 129.
ἀμφι et ούνικη posita. ~~παραλλήλον.~~ 169. sq.
ἀνգω indeclinabile. 159.
ἄν pro ἄν possum corri-
piatur an producatur 91.
Conf. not. ad p. 269.
ἀναγκαιος. 25.
ἀνακλιτωρ. 273.
ἀναλοχω. De augmento
h. v. 274.

Anapaestus. in pari sede
versuum iambicorum.
131.

ἀνάσχετος. 11.
ἀγδένεται. De constructione
h. v. 5.
ἀνήρ. De quantitate pa-
nultimae ὅσος.
ἄνοια et ἄγνοια confusa. 326.

ἄνοχετος. 11.
ἀντιπνεεῖν ἀντμοις. 162.
Aoristus sententiam indi-
cans generalem. 227. Ao-
ristus medii passiva si-
gnificatione. 166. [Add.
Leonid. Tar. LXII. 2.
Etiam in Callimachi H. in
Apoll. init. ξείσατο vide-
tur possum pro ἔσσεσθη.]
ἀπάλαμψος, ἀπάλαμπος. 24.
215.

ἀπάτηρος. 129.
Apollonius Rhodius. 169. sq.
ἀπονίπτεοθαι. 66.
Ἀργειφόντης. 215.
Aristophanes. 148.
ἀρόμεναι. 213.
ἀροτος et ἀρορον confusa.
76.
ἀροτην κόρος. 168.
Articulus a substantivo se-
- junctus interserto prono-
- mine. 56.
ἀργητη νατ τελετη νατ μέ-
-σον. 3.
ἀρτεος synizesin passum.
133.

Attractio. 235. [Aliud at-
tractionis genus tetigi in
not. ad Epistol. Pythagor.
p. 300. Orell.]
ἀτεξοναι. 170.
ἀθη. 214.
ανύνη. 129.
αετι. 214.
ἀγνομήτωρ. 129. [Prorsus
geminum est ψευδοπάτωρ

Callimachi H. in Cixer,
99.]
αὐτος. ὧντος. 27. 47. 62.
αὐτοῦ de persona secunda.
305. 327.

B.

βαθυκήτης. 14.
βαίνειν de coitu. 16.
βασιλῆς. 224.
Βίβλονος. 239.
βλάπτειν i. q. στερεῖν. 94.
βοή. οσον ἀπὸ βοῆς ἔνειν.
170.
βρόχος priori productā. 71.
Βύβλους. 239.

Γ.

γαλῆ 259.

Δ.

Dativi pluralis vocalia qua-
tenus eliduntur. 5.
δε in apodosi. 226.
δεικνύειν. 163.
δεινός. 9. sq.
δεινολόγη. 4. 244.
Demonax. v. infra. s. v.
ὑπέρθεος.
Demosthenes. 155.
δενράζειν. 77.
δερμος et πτερη iuncta. 135.
δηλίρων barbarum. 179.
διακρίνειν. 110.
διακτοφος. 215.
διομήτωρ. 129.
δῶς. 225.
δίχη. 9. [Aeschylus Pro-
methe. 935. Br. οσον τὸ τ'
ἀρχειν νατ τὸ δυνλείνειν

δίχα. Chōkphī. 774. Sch.
alt. ἔγεις το τῶν λελεγμέ-
νῶν δίχα;]
διχόμυθος. 9.
δολομῆτης, δολύμητης. 214.
δορατ αἰγῶν. 7.
δόνιος an i. q. δόνιος. 41.
Dualis pro plurali usurpa-
tus. 220. Dualis aoristo-
rum persona III. in — ov.
221.
δύο, δύω. 525.
δύσαις. 239.
δύσουμας. De quantitate h.
v. 56.
δύω. v. s. v. δύο.
δύσειν. 216. [Activum iam
usurpavit Homerus, si
fides libello de Homericā
poēsi, quem alii tri-
buunt Plutarcho, alii
Dionysio Halicarnassensi;
p. XL. extr. Barnes.]

E.

ἴαρ synizesin patitur. 255.
ἴετον de persona secunda.
305. 327.
ἴθδομας eliciendum e prae-
gresso ἐπτά. 110.
εὶ cum coniunctivo. 94. 106.
εἴδε cum infinitivo. 106.
[Cum Euripideis compa-
randa Homericā Odyss.
XXIV. 376. sqq. ubi par-
ticulae optandi ai γὰρ
eadem ratione regunt in-
finitivū iunctū nominati-
vō participiū.]
εἰδιζειν. 145.
εἰκειν τόπον, εἰ τόπον. 94.
εἰλει. Coniunctivus εἰλει,
εἰλη, εἰλη. 170. 238. εἰλει.
18. Ellipsis coniunctivi. 22.
Ellipsis imperativi. 157.

[v. Schol. ad Pindari Ol.
XIV. 21. — Num forte
haec ellipsis etiam ibi ob-
tinet, ubi infinitivus cum
accusativo ἐπιταγματικῶς
aut εὐκτικῶς positus est?]
εἴνεται an in scens locum
habuerit. 308.
εἰς i. q. μόνος. 157.
εἰς et εἰ confusa. 274.
εἰσαστρεοθα i. q. προσφέρε-
σθαι. 65.
εἰσω et εἰσω confusa. 7.
εἰς et εἰς confusa. 274.
εἰς et εἰ confusa. 25. [Mo-
nui de hac confusione in
Melet. p. 69. Satis fre-
quentem esse, docent no-
tae Uptoni ad Dionys. Hal.
de compos. verb. p. 162,
Lips., Weiskii ad Longi-
gin. p. 571, Schneideri
ad Aristotel. H. A. T. III.
p. 259. T. IV. p. 154. et
ad Xenophont. Opusc.
Polit. p. 56., Schleisneri
Cur. noviss. in Phot. col.
526., Astii ad Theophr.
Char. p. 95.]
ἐκτράπελος. 25. [V. not. ad
Pindari Pyth. IV. 186. ubi
unice verum puto ἐκτρά-
πελον.]
Ellipsis verbi finiti e se-
quente oratione subaudiendi. 228. verbi cognati.
10. sq. 14. verbi rarer.
42. topis sententiae. 240.
[Conf. v. 607. Nisi forte
h. l. plene interpungen-
dum post λεπτή, versus-
que 605. et 606. iungendi
praecedentibus. Quod si
probas, versus 605. et
604. pro parenthesi sunt
habendi.]
ἐμβρυος, ἐμβρυον. 167.

Ἐγδοθερ, Ἐγδοθι. 256, 259.
sq. 245.

Ἐρεκταὶ οὐνεκταὶ. Graeci his particulis licenter usi. 170. [Eliam in. ὅθ' οὐρέσται puto duas particulas idem significantes ἐπι παραλλήλων positas esse. Quapropter nolim cum Lobeckio scribere ὀθόνεκται: quam scripturam tetigi in not. ad Sophocl. Ajac. T. I. p. 229. Ex uno Sophocle (Ajac. l. c.) ὅθ' οὐρέσται habet II. Stephanus Thes. T. I. c. 204. H. Poterat citare etiam ex eiusd. Oed. Col. 855. Item ex Aeschylo, qui Prom. 530. ζηλῶ σ, ὅθ' οὐρέσται ἔκτος αἰτίας νυρεῖ. ubi quae continuo sequuntur, πάντων μετασχύει καὶ τετολμηρώς ἔμοι, diguam: animadversione structuram habent: nam vis praepositionis μετὰ pertinet etiam ad sequens participium τετολμηρώς. Non infrequens hoc idiom est in verbis cum praepositione σὺν compositis: aliquanto rarius in verbis compositis cum aliis praepositionibus. De illis notavi nonnulla in Indice ad Gregor. Cor. p. 1031. quibus hic accedant sequentia. Euripides Iphig. T. 668. καὶ υποφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας. Etymolog. M. col. 743. in. ουμβαρίνεται καὶ ὀξύνεται τοῖς ἀροεντοῖς. ad quem locum Sylburgius p. 44. b.: „sensus est, ουμβαρίνεται καὶ

ουμβάνεται, praepositione in utroque commate subaudita.“ Verborum cum ἐπι compositorum hoc reperi exemplum. Homerus Odyss. XXII. 56. υσσρ τοι ἐπτέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μηγαροσιν. h. c. ἐπτέποται καὶ ἐξεδίζοται.]

Ἐντρέπεσθαι. 31.

Ἐντυειν, ἐντύνειν. 18.

Ἐγκινεσ. 147. 155.

Ἐσω et εἰσω confusa. 7.

Ἐπαγεῖν. De forma futuri h. v. 10. 64. [Utramque formam frequentatam fuisse, docent verbalia αἰνεῖται et αἰρεῖται: quorum posterius Lexicographi parum curarunt. Pindarus Nein. VIII. 66. αἰνεῖται αἰρεῖται.]

Ἐπαμήσουσθαι Ηγ. 54.

Ἐπει cum coniunctivo. 99.

Ἐπει οὐ non semper coalescunt persynizesin. 241.

Ἐπει τοι καὶ. 83. [Plato T. XI. p. 19. Bip. ἐπει τοι καὶ δοῦτος αὐτὸ δεος εἶπε. Bekkerus dedit ἐπει τοι καὶ — II, 5. p. 424.]

Ἐπει. ἐφ' ϕ γε, ἐφ' ϕτε. 264.

Ἐπει et περὶ confusa. 179.

Ἐπιγρamma Megaris reputum. 54.

Ἐπιδειν. 164.

Ἐπιπάγγυ vox non Graeca. 224.

Ἐπιπεθετη. 156.

Ἐπιφρειν. 171.

Ἐρατός passim corruptum. 90.

Ἐργάζεσθαι. ἐργάζουσι, ἐργάσαιο. 214.

Ἐρκος ὁδύντων. 110.

A a

Equesas, *Equesas*. 215.
Ἑτὲ et *Ἑτὲ* confusa. 31. [v.
 not. ad Dionys. Halic.
 de comp. verb. p. 308.]
Ἐπερος. *τοῦτορον* etc. 155.
Ἕτος an digamma habuerit.
 219.
 εἰν τῷ ἐκ confusa. v. ἐκ.
εὐνής. 239.
εὐθανασία. 278. sq. *εὐθανα-*
σία et *εὐθανασία* confusa.
 278.
εὐθὺν, *εὐθύν*. 154.
Euripides. 5. 7. 88. 156.
 168.
Ἑτὲ et *Ἑτὲ* confusa. v.
 Ἑτὲ.
Eutecnius. 226.
εὐτράπελος. 25.
ἴφισσανθαι γαῖαν. 34.
ἴφινεισθαι. 255.
ἔχων pro *ῶν*. 136.

Z.

Ζεφυρίη prima producta.
 71.

H.

η correptum. 132.
ῆθων. 60. 243.
ῆθεα. 222. [Illic cur *τε*
 omitti oporteat, causa
 non alia videtur haben-
 da esse quam digamma.
 V. Heynus ad Hom.
 Il. T. VII. p. 754. qui
 „In Hesiodo“ inquit
 „aliquot locis est emen-
 dandum“. Quod si ve-
 rum est, v. 121. corri-
 gas: *ἀνθρώποις πατέα*.
 Vid. Hom. Odyss. XIV.
 411. Et conf. not. ad
 p. 236. et 243.]

Herodotus. 33.
Hesiodus. 134. 241. v. su-
 pra s. v. *Ellipsis*. item s.
 v. *ῆθεα*. item infra s. v.
μεμημένος.
Hesychius. 12. 25. 131. 179.

Θ.

Θαλία. 159.
Theognis. v. infra s. v. pe-
 λεδωνει.
Theognidis patria. 54.
Θηροφόνη. 4.
Θηγόνειν. *τεθνάναι*. 15. [*τε-*
θνάναι, media producta,
 legitur in Aeschyl. *Agam.*
 547. Schütz.]
Θηγότος, *mortuus*. 164.
Thucydides. 17.

I.

i dativi elisum. 110.
Iamblichus. 165.
ἶκελος. 225.
 Infinitivorum futuri tem-
 poris usus Graecae lin-
 guae proprius. 16. sq.
 [Xenophon *Anab.* II. 4.
 19. *ἄς οὐκ ἀκόλουθα τίη*
τοῦ ἐπιθέσθαι καὶ λίσσει
τὴν γέφυραν. Schneide-
 rūs: „Ita margo Steph.
 cum libro Brodati habet
 pro vulgato *τὸ τε ἐπι-*
θέσθαι καὶ τὸ λίσσει.“
 Vulgatum hoc me qui-
 dem non offendit.
 Schol. ad Pind. Nem. VII.
 141. *δύνασας — ἀπόλλ-*
γειν]
ἴρηξ. 221.
ἴρημι cum digamma. 215.
 248.

τοος, *τοος*. 50. *τοος* et *οος* confusa. 226.
τοοις, *pariter*. 20.

K.

Caesurae vis ad producen-
dum. 27.
καθηκυσισθαι. 233.
καὶ γάρ postpositum. 49.
καὶ εἰ et *οἱ* confusa. 39.
κανός. δεὶ τι κανόν etc. 279.
κανέοχαρος. 326.
Callimachus. v. supra s. v.
Aoristus.
καλός. De quantitate h. v. 511.
κατατίθενται, *κατατίθενται*.
32.
κατοπάζειν. 276.
κεκορεσσάμενας. 215.
κεῦθμι. 21. sq.
κεῦθος. 21.
κεφαλῆψη, *κεφαλῆψη*. 257.
Κήρυκος. 60.
κήρυξ, *κήρυξ*. 215. sq.
κηρύω. De quantitate h.
v. 157.
κητήρη. 273. sq.
Coronae convivales. 66.
κώρης πέρη. 168.
Corporis humani dissectio.
160.
κέρη. 180. [Callimach. II.
in Dian. v. 72.]
κύλλος, *ἡ*. 179.
κρέοσσων, *κρέοσσων*. 46.
κτᾶσθαι passiva significa-
tione. 145. sq.
κυδός. 223.
κυδός. 223.
κύριος subaudiendum. 38.
[Num in Alexidis fragm. I.
v. 5. scribendum τὰς
ἀρχαῖς πίνομεν?]
Οὐρανός. *ὑπέρα* s. v. *με-
δύειν*.

καλύειν i. q. *καλύγειν*.
171.

L.

λανθάνειν. *λαλησμένος*, *λε-
λασμένος*. 187. [Epicam
formam Panyasidi dudum
reddiderant H. Stephanus
et Wintertonus, quos
seculus est Gaisfordus.]
λείπειν. De aoristo I. h.
v. 148.
λεβήν ἀεὶ τι κανόν etc.
279.
Liquidae pronuntiando ge-
minantur. 134.
λετοφόρος. 120.
Longinus. 88.
λεξιργος orator. 89.
λυμαίνεσθαι. De construc-
tione h. v. 518.
λυρζην. 155.

M.

Magnetismus animalis. 108.
μακάρες. 109.
μεγαλύτης. 14.
Megara. 54.
μεθύναι, *μεθίσοθαι*. 94.
μελεδῶναι, *μελεδῶνες*. 215.
[Etiam in Theognid. v. 863.
malum μελεδώνας. item in
fragmento Cypriorum,
quod Bekkerus ad illum
versum citavit.]
μελετᾶν τινος. 226. [V.
Schol. ad Pindari Ol. VI.
61. et XIV. 26. Nem.
VI. 91. et VIII. 52. Isthm.
V. 56.]
μεμηημένος. Usus huius
participii, eiusque abso-
lute positi, solebris est

in formulis imperandi.
 V. Hesiod. 592. [ubi prae-
 stat quod al. habent, ὥρα
 ἔργα.] 584. 656. 675. Plene
 idem 273. sq. ἀλλὰ οὐ γ'
 ὑμετέροις μεμνημένος αἰὲν
 εφετμῆς ἔργας. Abun-
 danter Aeschylus Choëph.
 676. sq. Schütz. alt. πρὸς
 τοὺς τεκόντας πανδίκως
 μεμνημένος τεθρεώτ. Ορέ-
 στην εἴτε μῆδαμος λάθη.
 Hunc quoque usum iam
 in Homericā poēsi repe-
 rias. v. II. V. 263. XIX.
 153.
 μεταδιδόναι. 62.
 μετέχειν. 62.
 μέτρον. κατὰ μέτρον. 164.
 μῆνις vetans cum imperativo
 aoristi. 155. [Aeschylus
 Prom. 532. Br. μῆδε δοθ
 μελησάτω.] enim coniunctivo
 praesentis. 156. 158.
 cum futuro. 318. [Ae-
 schylus S. c. Th. 252.
 Br. μῆδεν τῶνδ' ἐρεῖς.]
 μητρομήτωρ. 129.
 μητροπατωρ. 129.
 μήδος εἰδήσιος confusa. 316.
 Mimnermus. 90.
 μοῖραν absolute usurpatum;
 134.
 μόνος i. q. etc. 212. μόνος
 [τῶν], οὐσα etc. 203.

N.

ν paragogicum. 5. 9. 19.
 21. 63. 107.
 ναῦς. νέα monosyllabum;
 248.
 νεύφρων. 187.
 Neutra adiectivorum. 19.
 59; 48, 59.
 νηφων, νηφορος. 47.
 Nominalius cum infinitivo

loco imperativi posito. 58.
 169. [Aeschyl. Prom. 711.
 sq. οἵ μη πελάσειν, ἀλλὰ
 ἀλιστόνος πόδας χειμπον-
 ος φαγίασιν ἐπερράν χθό-
 να. Vid. Hesiod. Op. 742.
 746. Naumach. 32. et
 sic saepissime. Alibi accusat-
 sativus ponitur, v. c.
 Hesiod. Op. 751.] No-
 minativus cum infinitivo
 loco optativi posito. 156.
 [Usus illius infinitivorum
 quam dedi explicationem
 in notis ad L. Bos. Ellips.,
 p. 620., eam explodit Her-
 mannus in commentatio-
 ne de ellipsi et pleona-
 smo in Gr. l. p. 131. sq.
 Sed in illa disputatione
 viro egregio, ut sumus
 homines, humani quid
 accidisse, facile suspica-
 beris, si contuleris quae,
 etim meis illis amicissi-
 me conspirantia, adno-
 tavit ad Viger. p. 733.
 sq.; ed. I. p. 745; ed. II.
 Add. I. I. H. Nastii li-
 bell. Uebet Homers Spra-
 che p. 25. Constat mea
 quae notavi supra s. v.
 εἶναι.]

νόμος cantilenq, fabula. 25.
 νομία. 180. [Callimach. H.
 in Del. 215.]

νώνυμος, νώνυμος. 219.

ξενιδόχος, ξενοδόχος, ξενο-
 δέχος. 318. sq.
 Xenophon. 17. 88. 155. V.
 etiam supra s. v. Infiniti-
 vorum etc.

O.

φ, γ, τό. Usus articuli in-
solens. 48.
ῦδε, ο δε. 223. 224. 225.
257. 245. 247.
γδ̄ονεκα. v. supra s.
ένεκα.
οἰχυρός. 151.
φίκος etc. cum digamma.
241.
οῖος et ιοος confusa. 226,
οἴχυρος et υκρός confusa. 516.
Homerus. 99. 241.
όμος. 8. una cum. 22.

Oxytonorum apostrophum
et passim recta tonosis.
272.
δπάσειν. 226.
Oppianus. 195.
Optativ usus in interrogati-
tionibus sine ἀν. 195. omni
ἀν. ibid.
δργη̄ et δρμη̄ confusa. 19.
225.
δρμη̄ et δργη̄ confusa. 19.
225.
δργις. Dē quantitate h. v.
162.
δρφη̄, δρφνη̄. 70. [Schol.
ad Pindari Ol. I. 115.
Οόρτη̄, η ννξ, βφωτή̄νψα
δρφνη̄ δε ννξ, αντὶ τοῦ
σκότειη̄, επιθετικῶς, δργ-
νται.]

δε, ubi exspectes εἰ τις. 186.
[Cum Platonis loco com-
para hunc Xenophontis
Οεὸν. IV. 19. Εγώ δέ
καὶ τοῦτο ηγούμαται μήγα
τεκμήριον ὡροντος αρετῆς
είναι, φάντα τούτες ἐπων-
ται, καὶ ἐν τοῖς δεῖνοις
παραμένειν ἐθέλοντι.]
δρρος. γρᾱ etc. relatum ad
τᾱ, etc. 192. sq. [Hesiodus
Fragm. p. 445. Loesn.

ὅσσοι εσσεν μύρην —
τοὺς ἄνδρας πολησ. In
notissimo Sardanapali
epigrammate alii habent
ταῦτη ἔγνι, οὐσσα ἔφαγον —
alii τόσοις ἔγνι, οὐσσα
ἔφαγον —.]
οὗτε c. coniunct. 99.
οὐδεμία, οὐδεμίη. 8.
οὐγεκα. v. supra s. ένεκα.
οὐτος. καὶ ταῦτα, καὶ ταῦτα
μέντοι. 272. sq.
οὐχὶ saepe obliteratum. 307.
οὐρις priori productā. 71.
οὐφα τε. 66.

II.

παρ' καιρον et παρὰ καιρόν.
316.
παρατρίβειν. 53.
παριδεῖν et περιιδεῖν con-
fusa. 328.
pariter. 22.
παρούνιμος, πάρμονος. 18.
Participia ubi naturam in-
duerunt nominum, in-
clinationis modum mu-
tant. 47.
πάσσωσθαι. 13.
πάσχειν. ην τι πάθω etc. 88.
παρομήτωρ. 129.
παροπάτωρ. 129.
πεντεψ. 327.
πενοσ. 327.
περιδρομος. 46.
περιιδεῖν et παριδεῖν confusa.
328.
περιφέτειν. 132.
Pindarus. v. supra s. v.
ἐκτρέπεις;
πιοτός. 24.
Plata. 148. 169. 186.
πλιον. τι πλιον et το πλιον
confusa. 125.
Pleonasmij. 27. sq. 172.
πλοκαμῆς. 171.

ποικιλομήτης, ποικιλόμητος. 214.
ποικίλος. 45.
πολλαχθέντος. 240.
πολυχρόνος. 191.
πον. πολλάκι πον, *det πον.* 177.
Praepositionum usus in eodem loco variatus ad idem significandum. 203.
προσιητωρ. 129.
προτατωρ. 129.
Pronominum formae plenae et encliticae. 5. *Pro-nominis relativi syntaxis idiomatica.* 64. sq.
πρός τύπον εἶναι. 91.
πρώτος καὶ τελευταῖος καὶ μέσος etc. 5.
πυκάτεν. πυκάσας, πυκάσσας. 237.
πῦλος passim latet corruptum. 163.

P.

φαδωός. 4.
φίπτειν, φίπτειν. 15.

S.

Σαλαμιναρέτης, Σαλαμινόφρες. 113.
συγῆδος, συγηρός. 324.
Σικελικός et Σικελός confusa. 55.
Σίμονιδες. v. *infra s. v. τι.*
σινιρα. 7.
Στονός. De quantitate h. v. 40.
στάπτειν διαίλλη etc. 165. sq.
στιχός priori producta. 71. 187.
Socrates an aliquid scripserit? 277.

Socratus scriptor Bryxiae. 273.

Socratus scriptor de legē. 273.

Sophocles. 9. 170. [Posteriorē Sophoclis locum quod negavi mutandum esse, nolim ita intelligi, ac si etiam forma scripturæ antiquæ mihi prohetur. Scilicet scribendum σοφοκλεῖα, quemadmodum scribimus τοῦτον.]

Sotades, 277. sq.

Sotadicum metrum. 277. or. Ante has litteras an brevis corripi possit. 151. οποδιός. 131.

Strabo. 90.

Suidas. v. *infra s. v. ὑπέρθεος.*

T.

ταμίου, ταμιεῖον. 524.
τάπης. De quantitate h. v. 76.

τάρα. 15.

τέ non praeponitur vocabulo ad quod referuntur. 73. [Ne quis mihi opponat locutiones bāmembres ellipticas, membris per τέ alteramque copulam iunctis, ubi vox quam sequitur τέ in prīori membro, in posteriori ad alteram copulam subaudienda est. Quartum locutionum ratiō cum vires graece perdoctos passim fuderit, aliquot exempla rei ceteroqui per vulgatissimae exprēmē. Plato T. XI. p. 8. Bip.

σορίας τῆς τε σαντοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. Plena locutio est: *σορίας τῆς τε σαντοῦ καὶ τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων.* Ut multum fallenetur, si quis copulam τέ ad σαντοῦ referens *praepositam voci suae* diceret. Itaque non opus erat, ut in Philemonis fragm. XI. v. 7. Brunckius alterum articulum insereret (not. p. 270.). Panyasis fragm. I. v. 4. ὁς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ —. Quis hic tam parum sit λογικός, ut dicat τέ pertinere ad ἐν δαιτὶ habeatque hoc pro exemplo copulae *praepositae?* Immo plena oratio est: ὁς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ὃς ἐν πολέμῳ —. Eodem modo Aeschylus Prom. 489. sq. οὔτινές τε δεξιῷ φύσιν, εὐάνυμοι τε pro καὶ οὔτινες εὐάνυμοι. Pindarus Nem. I. 46. εὖ τε, παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι, plene: εὖ τε παθεῖν καὶ εὖ ἀκοῦσαι. Plato T. XI. p. 55. ὅτι τε εἰδοῦ —, καὶ επιτετήδευκας —. plene: — καὶ ὅτι επιτετήδευκας. Aeschylus S. c. Th. 1075. sq. Br. ὥσπερ τε πόλεις καὶ τὸ δίκαιον —. plene: — καὶ ὥσπερ τ. δ. Nullarum autem partium orationis frequentiores sunt hujusmodi ellipses, quam *praepositionum.* Plato T. V. p. 286. ἐν τε πόλεις καὶ ναοῖ. p. 293. ἐκ τοῦ — τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄστρος. plene: καὶ εὖ ναοῖ. et: καὶ ἐκ τοῦ ὄγρεος. Add. not. p. 256.

ubi quod scripsi de Brunckio, fortasse scripsi paullo calidius. In Simonidis quidem loco vir celeberrimus verissime monuit copulam τέ referendam esse ad vocem sequentem ideoque mutandum ordinem verborum: nam duo illa epitheta sunt unius eiusdemque ὄντος. Sed ubi de rebus agitur diversis, talis copulae positura talesque *praepositionum ellipses* toties occurunt, ut qui exemplorum huius idiomatis numerum iniire velit, non minus ineptus sit, quam qui instituat numerare arenas.]

τελευτὴν. v. τέλη. τέλους, postremo. 164. [Nam Hoogeveenus ad Viger. p. 145. cum vulgari τέλος comparavit. Addo, item rarum, τελευτὴν. Pindarus Nem. XI. 21. καὶ τελευτὰν ἀπάντω γάν επιεσσόμενος.]

τιθέναι, τιθεσθαι. 92. τίτιν, τίννοθαι, τίννυοθαται. 29. 248.

τριπτοθαι ἐπὶ τι, πρός τι. 50.

τρίβειν. 53.

τροφὴ et *τριφὴ* confusa. 157. *τριφὴ.* De quantitate h. v. 162.

Tyrtaeus. 65.

T.

ὑγίεια, ὑγίεια. 324. 325. 326. *ὑπάγειν.* 62. *ὑπερθεν* c. genit. 257.

ὑπέρθεος. II. Stephanus Ind.
in Thes. P. II. c. 140. C.:
„*Ὑπέρθεον*, Quod est
supra numen divinum,
vel numinis voluntatem.“
nullo huins adiectivi au-
ctore citato. Robertus
Constantinus cum aliis
Lexicographis, item sine
auctore: „*Ὑπέρθεον*, ὑπὲρ
τὸ θεῖον, ἡ τὴν τοῦ θεοῦ
γνῶμην, praeter numinis
voluntatem.“ Omnes se-
cuti sunt Hesychium aut
Suidam. Sed in Hesy-
chio recte monuit V. D.
pro *ὑπέρθεον* legendum
esse *ὑπὲρ θεόν*: eodem
modo in Suida cor-
rigendum est. Praeterea
in Demonactis versu, qui
est Brunckio in Mono-
stichis v. 202., cum pro
ὑπέρθεα e Stobaeo edi-
tum sit *ὑπὲρ θεούς*, facile
intelligitur, fidem huius
adiectivi admodum du-
biam esse. Schneiderus
versum edidit turpiter hi-
antem: Θηγτὸς πεφυκὼς
μῆ φρόνει *ὑπέρθεα*.
Ἐπερτερία. 33.

Φ.

φαίνειν. *φαντῆ*, *φανῆ*. 232.
243.
Philemon. v. supra s. v. *τέ*.
φοῖνιξ. 4. *φοῖνιξ* an *φοῖνιξ*.
216. sq.

X.

χαιρήσις. 152.
χαιρόεσ an *graecum* sit. 152.
χαλερθεῖς etc. 13.
χάρεν έπεικα posita εἰ πα-
ραλλήλου. 169. sq.
Chasmodiae osores. 108.
χέρων. 66.
χενστήν; *χρυσῆν*. 215.
χωρίζειν. 9.
χωρίς. 9.

Ψ.

ψεδήσ. 11. sq.
ψυδρός. 11. sq.

Ω.

ω correptum. 132. 156.
ω et *ον* per *synizesin* co-
alescunt. 50.
ών. 151. 153.

Pag. 20. not. ad v. 218. lin. 2. *πόν*. leg. *πνόν*.